

Interjú Stefan Popa Popa's karikaturistával:

“A románoknak nincs történelmük. És ami van, abból is gúnyt űznek.”

Normalitást szeretnék ebbe az országba. Szeretném, de nem hiszem, hogy megérem. Sem én, sem a gyermekeim. Szeretném, ha a lopás befejeződne. Szeretném, hogy a románok elfelejtsék a lopással, rablással, tolvajlással kapcsolatos szavakat. Amikor meghívtak egy börtönbe portrékat készíteni, azt mondtam a raboknak: a különbség köztetek, és a kintiek között az, titeket elkaptak.

Szinte minden gondolata felér egy aranyköpéssel, egy-egy tömény szentenciával. Románia, a román ember, a román nép, és a román társadalom kökeményen kritikus és önkritikus portréját festi meg **Stefan Popa Popa's** karikaturista – az *Adevărul* portálon hétfőn megjelent – vele készült interjúban. A külföldön kétségtelenül a legismertebb románok között számon tartott művész szerint **Románia lakosságának 85%-a el van hülyítve, minden vad, és primitív emberek alkotásának eredménye.**

Ki ő? Lehet, hogy kevesen tudják: Stefan Popa Popa's számos portét készített a Vatikánban, és azt mondja, mindig a hazánkról élő negatív kép tisztára mosásának szerepe hárult rá külföldön. Ilie Năstase, Nadia Comăneci, Elisabeta Lipă, Szabo Gabi, Gheorghe Zamfir és Grigore Lese mellett ő Románia hetedik nagykövete. A világ leggyorsabb karikaturistájaként ismert művész (a megfelelő Guinness-rekord tulajdonosa) tiszteleggel képviseli Romániát a világ legbefolyásosabb személyiségeit tömörítő, előkelő nemzetközi találkozók.

Több mint 200 állam- és kormányfő rendelkezik az ő kézjegyével ellátott portréval. 1990-ben a franciaországi Saint-Estève-i Nemzetközi Karikatúra Fesztiválon teherbíró rekordot döntött (tíz nap és tíz éjjel alatt 1527 portét készített el). 1995-ben saját csúcsát döntötte meg, ugyanennyi idő alatt 2772 művet rajzolt meg. Guinness-rekordot is ebben az évben állított, 131 portét hozott össze egy óra alatt. Románia 26 városának tiszteletbeli polgára. A Popa's Akadémia megalapítója. Karánsebesen született 1955-ben, 1974 óta Temesváron él.

Az általunk részleteiben bemutatott interjúban egyebek mellett fiatalkori nehézségeiről, az egykori Temesvárról, második apjáról, **Henri Coursaget** francia milliomosról, zsidó származásáról, és arról is beszél, hogy édesapja miként került pszichiátriára, anyja pedig börtönbe. **Az olvasmányt azért is ajánljuk bátran mindenki figyelmébe, mert a Stefan Popa Popa's által használt önkritikusan súlyos szavak, és a kendőzetlen szókimondás igen ritka jelenség román értelmiségiek körében.**

Az ország fő "szippantója". Legutóbbi kiállítása Hágában volt, ahol a holland királyság fennállásának kétszázadik évfordulóját ünnepelték, és ahova négy festményt vitt a királyi ház tagjainak. „A román sajtó ilyesmire nem ír. Nem érdekelt az ilyesfajta hírekben. Nem lep meg. **En csupán arra vagyok jó, hogy tisztára mossam Románia imidzsét.** Engem hogy segít Románia? Tavaly, Románia nemzeti ünnepé alkalmából a Külügyminisztérium a segítségemet kérte, de jelezte, hogy nincs pénze. Megkérdeztem: mit tegyek? Azt mondták, hogy néhány európai fővárosban rendezvényeket szerveznek ez alkalomból, jó lenne, ha elmennék. Más szavakkal azért hívtak meg ezekre az alkalomokra, hogy – nem tudom másképp megfogalmazni – szedjem ki az országot a szarból. Ezért mindig az ország fő szippantójának („vidanjor-sef”) tartottam magam. Saját pénzemem utaztam Európa fővárosaiba: Bécsbe, Prágába, Zágrábba ... napon-ta 500 kilométert tettem meg. Megcsináltam a kiállítást, éjjel 2-3 óráig elkészítettem pár száz portrét, reggel indultam tovább.”

A szókimondás nem zavaró? Dehogyanem. Sok embert zavartam. Csakhogy én tettem valamit ezért az országért, de cserébe semmi jót nem kaptam. Művész vagyok, akik elszigetelten él a házában. Soha nem jöttem ki az udvaromból, saját intézményt hoztam létre, hogy ne függjek senkitől, hogy ne kelljen kinyújtott kézzel állnom, hogy valaki ideadja a fizetésemet. Senkitől nem függök Romániában. Külföldi megrendeléseim vannak, az sem érdekel, hogy ki vezeti ezt az országot. Különben is rosszul vezeték. Soha nem vezeték jól. Talán akkor volt jobb a helyzet, amikor idegenek vezettek, a királyság idején.

Nem mondom, hogy a királyság a megoldás, de megérem kipróbálni. A politikai pártok valamennyien egy meghaladott bagázs. Egy tolvaj bagázs, amely kirabolta az országot. Amely csak saját, személyes érdekeivel foglalkozott. Nem láttam olyan politikust, aki tett valamit a román társadalomért. Nem láttam

egy olyan államelnököt, miniszterelnököt, aki ne támogatta volna az országot szétlöpő tolvajokat.

A románok tehetnek arról, hogy milyenek a vezetőik? A román genetikai állományába nem lehet belenyúlni. A románok nagyon csúnya sajátosságai vannak, ilyen az alávetettség. Nem látják, miként mocskolják egymást a televízióban? Ez valami, ami a múltunkkal kapcsolatos. Amikor kialakulóban volt a román nép, amikor állítólag a dákokat legyőzték a rómaiak, ide a legnagyobb rómaiak jöttek. Innen származik minden bajunk.

Ennyi idő alatt senkinek nem sikerült minket megváltoztatnia? Mi vagyunk azok, akik átalakítunk mindenkit, aki belép Romániába. Minden idegen, aki saját neveltetésével idejön, rövid idő alatt elrománosodik. Ez 2000 éve így van. A mi egészségtelen génjeink erősebbek, mint az övék. Ezek vagyunk!

Reméljük, hogy az előző generációk valamit változtatnak... Ez a Balkánon nem érvényes. „Balkániában” senki nem akar változtatni. Mindenkinek palota, kocsi, szerető és sok pénz kell. Nem számít, miként szerzik meg, de kell a pénz. Azt hiszik, magukkal vihetik a sírba. Nem beszélve arról, hogy az első szavak egyike, amelyet Romániában a gyermekek megtanulnak, a „lopás”. („Cătelus cu pârul cret / fură rata din cotet”). En személyesen a „Miorit” is kivenném az iskolákból, mert csupán rosszra tanít. **A román még nem tanulta meg kimondani, hogy «elég!».** Hogy a jóézés tükrébe belenézzen, elemezze önmagát, és nulláról kezdjen építkezni. Különben szabadon esünk. Semmiféle építkezést nem kezdünk el. A románok összegyűlnek, ketten, hárman, tízen, láthatjuk a televízióban. Es nem mondanak semmit. **Itt minden vad, és primitív emberek alkotásának eredménye. Az ország lakosságának 85%-a el van hülyítve.**

Románia mindig meghamisította saját történelmét. A románok antiszemita? Ha van két idióta, az nem jelenti, hogy mind idióták. Nem általánosíthatunk. Bár egyesek tagadják, világos, hogy ebben az országban is volt Holokauszt. Nem illethetem szép szavakkal azokat, akik nem ismerik el a történelmi igazságot, és nem fogadják el a múltat. Stefan cel Mare a krónikások szerint egy nagy vérkiontó volt. De ha valóban az volt, miért kanonizálták? Miért csináltak belőle szentet? **Románként sértve érzem magam, ha azt mondják, engem Stefan cel Mare képvisel.** Templomokat épített, szép tőle! De valaki be tudja bizonyítani, hogy a nagy vérkiontó vallásos is volt? **Nekünk nincs történelmünk. És az, ami van, abból gúnyt űzünk.** Valamennyi műemlék-épületünk az összeomlás szélén áll. Eltöröljük még azt a történelmet is, amivel rendelkezünk. A román nép nem becsüli meg értékes embereit, akik tettek valamit azért, hogy ma rólunk beszéljen a világ.

Temesvár: „aztán jött a moldvaiak és oltyánok áradata...” Rég óta csodáltam Temesvárt. Nem gondoltam, hogy valaha tiszteletbeli polgárává válok. **Az egykori Temesvár egy többnemzetiségű város volt. Az utcákon három nyelvet beszéltek: a magyart, a németet és a román.** Voltak, ma is vannak magyar és német barátaim. En 1974-ben jöttem ide. **Még részese, és megfigyelője lehettem azoknak a szép időknek. Temesvár egy civilizált város volt. Aztán jött a moldvaiak és oltyánok hada. Ez azt jelenti, hogy a jó emberek elmentek, és jöttek a rosszak. A pozitív energiák helyére negatív energiák kerültek.** Az akkori Temesvár tisztább és civilizáltabb volt. A villamoson az emberek átadták a helyüket az öregeknek és a nőknek, nem köpködtek az utcán, és nem szidták egymást. Mi nem vagyunk egy komoly nép. Néhány éve Bécsben fontos emberekkel találkoztam, akik azt mondták, komolyan kéne venni a magyarokat a Székelyfölddel kapcsolatban, mert a magyarok komoly emberek, és ebből gondunk lehet. Nem tudom mit fognak elérni, de minden a mi komolytalanságunk miatt lesz.

Bánsági identitás versus Kárpátokon túli lét. Sokfelé járok az országban, de be kell vallanom, hogy **nehézemre esik bárkivel beszélgetni a Kárpátokon túl. Nem vagyok szecesszionista. De ezeknek nincs semmi a fejükben, primitív emberek.** Nézzük a bukaresti televíziókat. Egyet mutassanak, amelyről valami jót is el lehetne mondani. Nincsenek embereink, producereink. Nálunk a televízió a nézettség nevelését nyújtja. Ha az emberek 90%-a „elmenalizálódott”, a televíziók nekik szóló műsorokat sugároznak, nem a további 10%, műveltebb rétegnek szólókat. Sehoh a világon a kultúremlékek, az elit nem közeledett a társadalom felé, hanem a társadalomnak kellett megtalálnia őket. A román társadalom nem keresi a kultúremléket, mert nem érti meg, nem is tudja, mit csinál. És ha az ő modelljeik a primitív emberek, nem kérhetsz többet tőlük. Azokat az erőseket, akik vezetnek minket, a háttérből elit embereknek kellene irányítaniuk, nem pedig tolvajoknak és banditáknak.

„Kezdjünk el a nulláról építkezni.” 20 éve mondom, mit kell tenni, 20 éve mondom ugyanazt, és senki nem figyel rám. Nézzünk bele a jóézés tükrébe, elemezzük magunkat úgy, amilyen

nek vagyunk, jók, vagy rosszak, és kezdjünk el építkezni a nulláról. Pillanatnyilag semmi esélyünk. Mi most, itt ketten (tudniillik Popa's és a riporter) főlegesen vesztegetjük az időnket.

A kommunizmus miatt nincs elitünk? A kommunizmus külföldre küldte őket, azokat meg, akik nem engedelmessé váltak, fejbe vágta. De nem a rezsim határozza meg az elit értékét. Felteszem magamnak a kérdést, miért nem voltak többen, miért nincsenek most sem? Jaj annak az országnak, amelynek nincs elitje. Nézzék meg, hogy néz ki Románia! Amikor Brâncuși Romániába akart jönni, azt mondta: **„Amikor elmentem, ti pedig még szegényebbek, és még hülyébbek vagytok.”** Most pedig egyes szarháziak, akik ezt az országot vezetik, Brâncuși hátán akarnak növekedni a közvélemény-kutatási adatokban. Szegyen! Hazahozni annak a Brâncușinak a hamvait, aki Franciaországban vált naggyá, akire Románia két banit nem adott, csak azért, hogy valamelyik elmondhassa magáról, hogy milyen nagy dolgot tett, egyszerűen szegyen!

A Turizmus nagykövete. Mégis elismerik Romániában? Megtisztelő a cím, de én már nagyon hosszú évek óta nagykövete vagyok. Jó, hogy a román elit első elemei megalakultak. A románoknak vigyázniuk kell rájuk. Nem úgy, hogy valaki megjelenik a televízióban, és azt mondja, hogy Nadia kurva. Ez megengedhetetlen. (...) En először 1984-ben találkoztam II. János Pál pápával. 2012-ben elkészítettem XVI. Benedek pápa albumát, ami szerintem nagy teljesítmény. Senki más, nem tett ilyet. Elmondok valamit: ha látni akarsz mennyire kicsi vagy, menj el a Vatikánba.

A román bűnöző. En normalitást szeretnék ebbe az országba. Szeretném, de nem hiszem, hogy megérem. Sem én, sem a gyermekeim. Szeretném, ha a lopás befejeződne. Szeretném, hogy a románok elfelejtsék a lopással, rablással, tolvajlással kapcsolatos szavakat. Amikor meghívtak egy börtönbe portrékat készíteni, azt mondtam a raboknak: a különbség köztetek, és a kintiek között az, titeket elkaptak.

Kövel fogják dobálni ezekért a kijelentésekért? Immunis vagyok. Dobáljanak! Számítok is erre. Ellenségességet idézek elő azok körében, akik alávetettek, és sértve érzik magukat. Ha továbbra sem nevezük nevén a dolgokat, semmit nem teszünk. En azok közé az emberek közé tartozom, akik még építenek. Senkitől nem félek, csak Istentől!

forrás: kolozsvaros.ro (szerk.) - 14. augusztus 25 - adevarul.ro.

Ellopták a románokat bíráló karikaturista temesvári szobrát

Beleegyeztem a mellszobor kihelyezésébe, mert látni akartam, milyen az, amikor a galambok a fejemre sz*rnak.

Szinte minden gondolata felér egy aranyköpéssel, egy-egy tömény szentenciával. Románia, a román ember, a román nép, és a román társadalom kökeményen kritikus és önkritikus portréját festi meg **Stefan Popa Popa's** karikaturista – az *Adevărul* portálon hétfőn megjelent – vele készült interjúban. A külföldön kétségtelenül a legismertebb románok között számon tartott művész szerint **Románia lakosságának 85%-a el van hülyítve, minden vad, és primitív emberek alkotásának eredménye.**

Ezzel a gondolattal vezettük fel a román művészettel készült interjút, amelyet részleteiben tegnap közöltünk le. Akkor még nem gondoltuk, hogy hamarosan újra találkozunk a nevével. **Az Adevărul mai exkluzív cikkében arról ír, ellopták Stefan Popa Popa's Temesvár Dâmbovita negyedében elhelyezett bronzszobrát. A művész a szobán forgó interjú megjelenése után értesült a lopásról.**

Az Adevărul szerint ismeretlenek távolították el a román művésznek ajándékozott szobrot, aki – mint írtuk – a világ leggyorsabb karikaturistáját megillető Guinness-rekord tulajdonosa.

„Beleegyeztem a mellszobor kihelyezésébe, mert látni akartam, milyen az, amikor a galambok a fejemre sz*rnak. Semmilyen módon nincs rám hatással, hogy ellopták. Egészségükre. Elmondtam már, megismétlem: bűnözők vagyunk minden percben. És amíg nem kezdünk el a nulláról építkezni, amíg szótárunkból nem iktatjuk ki ezt a szót, semmi esélyünk nincs” – nyilatkozta Stefan Popa's.

A mellszobrot (amely egyébként stílszerűen Popa's karikatúrája) 2006-ban, ötvenkettedik születésnapjára kapta ajándékba négy temesvári kulturális egyesülettől, a román művészet világ-szintű népszerűsítése elismeréseként. A szókimondó karikaturista nem erősítette meg, hogy a kritikus interjú eredményeként tűnt el a szobor, vagy sem, ő tegnap értesült az esetről. Azt mondja: meggyőződése, hogy a rendőrség semmit nem fog tenni az ügyben, hiszen együttműködik a bűnözőkkel.

Mi nem hiszünk a véletlenekben. Nyolc évig a kuttyát nem érdekelte a szobor, most teljesen váratlanul szúrta ki valakinek a szemét? Ne már.

forrás: kolozsvaros.ro (szerk.) - adevarul.ro - 2014. augusztus 26. - adevarul.ro

